

Zamyšlení: 115. Nevěrná

O odsouzení k smrti a o milosti.

Zamyšlení

Nevěrná

Poté, co Ježíš učinil velkou nabídku všem těm, kteří žíznilo po životě na svátek svatostánků, zůstal přes noc na Olivové hoře. Ale před úsvitem byl zpět na chrámovém nádvoří, kde bylo již brzy od rána rušno a byli tam všichni lidé. A jak to často dělal, seděl tam a učil ty, kteří mu naslouchali.

Zákoníci a farizeové také nebyli zrovna ospalci, zvláště když šlo o slídění po hříchu jiných lidí. Chytili nějakou nešťastnici při cizoložství a teď ji táhli do chrámu. Konec konců se viděli jako strážci zákona a morálky. A zároveň to pro ně byla úžasná příležitost, jak Ježíše opravdu zahnat do kouta. Nyní by měl ukázat, co si myslí o Zákonu! Postavili ženu před něj. „Tady! Chytili jsme ji při činu! Mojžíš nám přikázal, abychom takovou kamenovali. A co ty? Co říkáš?“

Ano, teď byl v pasti! Pokud řekne: „Ukamenujte ji!“ – Pak jakou mají hodnotu všechny ty jeho řeči o milosti a milosrdenství? Mnozí z jeho stoupenců byli jeho následovníci právě proto, že byl přítelem hříšníků, výběřčích daní, kurev a rváčů. Pak by se jich musel zbavit. Ale kdyby řekl: „Nechte ji odejít!“, pak jim poskytl důkazy, že porušuje Zákon, a oni by měli nesporný důkaz, aby ho mohli obžalovat.

Ale copak to dělá? Sklání se a prstem píše do prachu na zemi. Co to má být? Měl by jim přece odpovědět, aby ho mohli dát grilovat! „Hele! Na něco jsme se tě ptali!“

Po chvíli vstal a podíval se na ni čistýma očima. „Kdo je mezi vámi bez hříchu, může hodit první kámen!“ Ano, tato žena si zaslouží zemřít. On to nevidí jinak než to říká Boží Zákon. Každý, kdo nikdy nehřešil, ji může odsoudit. A znovu se sklání a pokračuje v psaní na zemi.

A oni přemýšlejí o jeho slovech: „Každý, kdo se na ženu podívá byť jen jednou pohledem plným

chtíče, už s ní ve svém srdci zcizoložil.“ Na jejich svědomí zasvítí Ježíšovo světlo – a oni si jeden po druhém zakrývají oči. Teď by se mohli přiznat a říci: „Jsem hříšník! Smiluj se nade mnou!“ – ale nemohou to říct. Raději se vzdalují od jasných paprsků jeho světla, než aby přiznali, že ON má pravdu a že se oni mýlí.

Nakonec vstal. Zůstal sám s chvějící se, užaslou a čekající ženou. Co teď? Ježíš je jediný, kdo nikdy neměl nečistou myšlenku, On je jediný, kdo by mohl hodit kámen. Má právo ji soudit. Udělá to?

„Ženo, ty jsi ještě tady? Nikdo tě neodsoudil?“ „Ne, Pane, nikdo!“ Je zlomená. Ví, co si zaslouží. Není to pro ni žádné vítězství, že její žalobci jsou pod stejným soudem. Nemyslí si: „Ti staří špinavci, On jim to ale dal! Oni sami nejsou lepší!“ Ale žena ví, že teď potřebuje jedinou věc: milost.

A slyší Ježíše říkat: „Taky tě neodsuzuji.“ On je ten spravedlivý, svatý, který má právo soudu. Pokud ji neodsoudí, nebude to proto, že považuje nevěru za běžné provinění, ale proto, že přijme její vlastní trest. „Jdi a od teď už nehřeš!“

Žena měla oproti farizeům jednu „výhodu“: její hřích byl evidentní. Nemohla si lhát do vlastní kapsy. Oni se ale navenek chovali, jako kdyby byli bez chyby. To jim dalo iluzi, že jsou spravedliví a že je Bůh s nimi spokojený. Zatímco žena věděla, že porušila Zákon, oni si s hrdým hlasem řekli: „To je přece jasný případ!“ – dokud Ježíšovo světlo neodhalilo jejich veškerou vnitřní temnotu, a to bez jakéhokoli hádání a křiku.

Ta žena odcházela domů svobodná a s lehkým srdcem. Bůh jí odpustil. Ježíšova laskavost změnila její srdce a ona se chtěla řídit jeho jasným poselstvím: „Už nehřeš!“ Už nemohla chtít hřešit, protože nyní našla větší lásku, než kterou dosud marně a se strašnými důsledky hledala.

Co děláme, když na nás dopadá Ježíšovo světlo? Přiznáme svůj hřích a dostaneme od Něj nový život? Nebo odejdeme a zůstaneme ve tmě, aby byl zachován náš mediální nebo společenský obraz?

A pokud jsme zažili Jeho milost, máme ji i pro ostatní? Nebo jim zase omlátíme Zákon o hlavu? Pokud ano, pak jsme pravděpodobně zapomněli, kdo vlastně jsme.

Tento příběh si můžete přečíst zde: [Jan 8:1-12](#)

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)